

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419201152
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5419201152.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: H. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, dieťa rodičov - matka: Mgr. Z. O., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., O. XXX/XX, právne zastúpená: JUDr. Tomáš Pukaj, advokát so sídlom W. G., C. D. XXXX a otec: M. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., C. XXX/XX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. ŠKERDA, s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, Radlinského 1727/49, IČO: 36 858 501, maloleté dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, o návrhu matky na zvýšenie výživného a o návrhu otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, na odvolanie otca voči výroku VI. a odvolanie matky voči výrokom II. a III. proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 2P/35/2019-207 zo dňa 3. marca 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie schválil rodičovskú dohodu uzavretú na pojednávaní dňa 03.03.2020 ohľadne striedavej osobnej starostlivosti o maloletého H., a to v týždňových intervaloch, pričom trvalým pobytom maloletého bude R., O. XXX/XX, daňový bonus a rodinný prídavok na maloleté dieťa bude poberať matka. Počas striedavej osobnej starostlivosti o maloletého súd výživné neurčil a návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Tým zmenil rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/87/2017 zo dňa 07.11.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 15.11.2017, a to vo výroku o zverení maloletého do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, vo výroku o výživnom a vo výroku o styku otca s maloletým dieťaťom. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Otca zaviazal uhradiť trovy štátu v sume 597,52 €.

2. Vychádzal zo zistenia, že naposledy bolo o starostlivosti maloletého rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/87/2017 zo dňa 7.11.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 15.11.2017 a ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené. Bola schválená dohoda rodičov o úprave ich práv a povinností k maloletému H. v tom znení, že tento sa zveril na čas po rozvedení do osobnej starostlivosti matky, pričom obaja rodičia sú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 75 € mesačne a bol upravený styk otca s maloletým každý nepárny kalendárny týždeň od utorka 15.30 hod. do štvrtka 19.00 hod., každý páry kalendárny týždeň od piatka 15.30 hod. do nedele 20.00 hod., počas vianočných a novoročných sviatkov každý páry rok od 23.12. 14.00 hod. do 27.12. 14.00 hod. a každý nepárny kalendárny rok od 27.12. 14.00 hod. do 01.01. nasledujúceho roka do 14.00 hod., každý rok počas letných školských prázdnin nepretržite v trvaní dvoch týždňov závislých podľa dovolenky otca určených jeho zamestnávateľom,

pričom otec sa zaviazal matke oznámiť predmetné dva týždne styku vopred týždeň pred začatím styku otca so synom počas letných prázdnin.

3. Ohľadom návrhu na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičia uzatvorili rodičovskú dohodu, ktorú schválil, nakoľko je zákonná, rešpektujúca najlepší záujem dieťaťa a je primeraná. V súvislosti s tým bolo i nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie, odvetvia klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých, zo záverov ktorého vyplynulo, že vzájomný vzťah otca a maloletého je primeraný, syn má k otcovi vybudovanú bezpečnú vzťahovú väzbu a otec má k synovi vytvorené adekvátne rodičovské citové puto. Maloletý má k oboj rodičom vytvorenú bezpečnú citovú väzbu. Psychologické vyšetrenie otca nepreukázalo príznaky vážnej duševnej poruchy, ide o osobnosť, ktorá je dostatočne diferencovaná, schopná riadne zabezpečiť výchovu, osobnú starostlivosť, všestranný rozvoj maloletého a má k tomu vytvorené vhodné podmienky. Vzhľadom k tomu, že dieťa má k oboj rodičom vytvorenú bezpečnú vzťahovú väzbu, vzdialenosť medzi domácnosťami rodičov je minimálna, obaja bývajú v jednej obci, maloletý uviedol počas individuálneho rozhovoru, že by chcel bývať jeden týždeň u otca a jeden týždeň u matky, je za aktuálnych podmienok model striedavej osobnej starostlivosti vhodný. Maloletý nemusí meniť školské prostredie, sám maloletý s týmto modelom súhlasí a z psychologického hľadiska znalec odporúča, aby sa rodičia pred synom nehádali a pokúsili sa konštruktívne komunikovať a rešpektovať navzájom výchovnú rolu a dôležitosť druhého rodiča.

4. Sporovou medzi rodičmi ostala len otázka určenia vyživovacej povinnosti, nakoľko matka sa domáhala aj pri striedavej osobnej starostlivosti výživného v sume 70 € mesačne, nakoľko nemajú porovnateľné príjmy a jej príjem oproti otcovi je nižší cca o 300 €. Z vykonaných dôkazov mal preukázané, že príjem otca je 932 € mesačne a z tohto príjmu uhrádza splátku úveru na bývanie (za stavbu rodinného domu, v ktorom bude bývať s maloletým) v sume 330 € mesačne, 15 € mesačne za internetové služby, poistenie maloletému v sume 22,60 € mesačne, ročné poistenie nehnuteľnosti 67,56 €, ročne daň z nehnuteľnosti 78,13 € a platí mesačne úhradu nákladov na elektrinu v sume 80 €. Jeho partnerka, s ktorou býva v spoločnej domácnosti dosahuje príjem cca 600 € mesačne. Príjem matky je cca 600 € a taktiež žije s partnerom, ktorého príjem je cca 1.000 € a matka prispieva na chod domácnosti sumou cca 200 € na stravu a 40 € na elektrinu, všetky ostatné výdavky platí partner. Po odpočítaní oprávnených výdavkov ostáva otcovi mesačne cca 450 € a matke cca 360 €. Matka podľa dohody rodičov bude naďalej poberať daňový bonus a rodinný prídavok, čím budú príjmy rodičov prakticky na rovnakej úrovni. Nie je bez povšimnutia aj fakt, že matka má ekonomické vysokoškolské vzdelanie II. stupňa a s jej pracovnými skúsenosťami a zručnosťami môže pracovať aj v regióne Dolného Kubína, Námestova, Sučian za mzdu cca 1.000 až 1.200 € mesačne brutto s možnosťou odmien, ako to vyplýva z pracovných ponúk nachádzajúcich sa v spise. Teda vyššie zárobkové možnosti matky sú dané nielen jej subjektívnymi vlastnosťami (vzdelaním, pracovnými skúsenosťami atď.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru - existenciou pracovných príležitostí, primeraných uvažovanými vlastnosťami matky maloletého dieťaťa. Uzatvoril, že je potrebné prihliadať nielen na faktické príjmy matky, ale aj na jej možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobila s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, vedomosť, pracovné skúsenosti a situáciu na trhu práce. Preto si neosvojil argumentáciu matky, že v príjmoch rodičov sú výrazné rozdiely, ale práve naopak, príjmy rodičov sú takmer rovnaké, pričom matka môže vzhľadom na svoju kvalifikáciu, vek a získanú prax dosahovať oveľa vyšší zárobok.

5. V danom prípade vznikli trovy štátu v sume 597,52 € ako odmena a náhrada hotových výdavkov za vypracovanie znaleckého posudku č. 4/2019 a na túto povinnosť zaviazal otca, pretože k pribratiu znalca do konania došlo z dôvodu návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov.

6. V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec proti výroku VI. rozsudku, ktorým bol zaviazaný uhradiť trovy štátu. Nesúhlasí s názorom a postupom súdu prvej inštancie. Návrh na zvýšenie výživného podala matka a on podal návrh na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti, ktorému návrhu súd vyhovel a návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. V konaní nenavrhol vykonanie znaleckého dokazovania a toto nariadil súd bez návrhu otca alebo matky, pričom účastníkom ani neuložil povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania. Pri nariaďovaní znaleckého dokazovania postupoval v súlade s čl. 6 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), za účelom zistenia spoľahlivo skutkového stavu. Vykonanie znaleckého dokazovania bolo v prospech maloletého. Navyše, vykonané dokazovanie potvrdilo jeho tvrdenia uvádzané od začiatku konania, a to skutočnosť, že maloletý má s otcom vytvorený dobrý citový vzťah, že má záujem byť zverený do striedavej osobnej

starostlivosti obidvoch rodičov a že zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov je v záujme maloletého. Z tohto dôvodu je toho názoru, že trovy štátu by mal znášať štát, prípadne k náhrade trov štátu by mali byť zaviazaný otec aj matka, a to každý v polovici. Nie je spravodlivé, aby bol otec zaviazaný uhradiť trovy vzniknuté štátu, a to už vôbec nie v celej výške. Poukázal na to, že súd nevydal žiadne rozhodnutie, ktorým by oslobodil matku od súdnych poplatkov v plnom rozsahu, na základe čoho by v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. prešla poplatková povinnosť na otca. Okrem toho povinnosť uhradiť trovy štátu by pre otca znamenala výrazný zásah do jeho rozpočtu a znemožnila by mu uhradiť jeho mesačné výdavky. Navrhuje napadnutý výrok zmeniť tak, že otec nie je povinný uhradiť trovy štátu alebo rozsudok v tejto časti zrušiť a vrátiť ho v tomto rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. K odvolaniu otca sa nevyjadril žiaden z účastníkov konania.

8. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku vo výroku II., ktorým bolo rozhodnuté, že sa neukladá vyživovacia povinnosť a III., ktorým bol návrh matky na zvýšenie výživného zamietnutý, podala odvolanie matka. Nesúhlasí s odôvodnením rozhodnutia, že príjmy rodičov sú toho času takmer rovnaké a vzhľadom na svoju kvalifikáciu, vek a získanú prax matka môže dosahovať oveľa vyšší zárobok. Po odpočítaní nákladov jej zostáva 360 € a otcovi zostáva 450 €, pričom rozdiel je 90 € v prospech otca. Vo výdavkoch matky nie sú zahrnuté nevyhnutné výdavky pre mal. H. (len ošatenie a obuv pre neho je v sume približne 50 € mesačne) a okrem toho maloletý je vedený v alergiológickej ambulancii, býva častejšie chorý, s čím sú zvýšené výdavky na probiotiká a vitamíny. Taktiež platí poplatok za florbalový krúžok 6 € mesačne, a teda výdavky matky sú cca 310 € a zostáva jej 290 € mesačne. Je vhodné, aby všetky opakujúce sa výdavky, ako náklady na cestovné, školské pomôcky a stravovanie v škole a krúžky, hradila matka, aby mala o týchto platbách prehľad. Je presvedčená, že určenie vyživovacej povinnosti otcovi aj pri striedavej osobnej starostlivosti v prípade, keď dĺžka osobnej starostlivosti každého rodiča bude rovnaká a počas nej bude každý rodič zabezpečovať potreby dieťaťa v plnom rozsahu, je v tomto prípade úplne v súlade so záujmami maloletého, pretože bez určenia tejto vyživovacej povinnosti by matka nedokázala plnohodnotne zabezpečovať potreby maloletého a bola by tým narušená finančná rovnováha oboch výchovných prostredí. Výživné vo výške 75 € považuje za primerané uvedeným možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom rodičov a je primerané veku a odôvodneným potrebám maloletého. Rovnako nesúhlasí s tvrdením súdu o jej možnosti dosahovať vyšší príjem vzhľadom na jej skúsenosti a vzdelanie, pretože je potrebné prihliadnuť na to, že má vo svojom zamestnaní vzhľadom na trvanie pracovného pomeru vytvorenú určitú istú pozíciu, nemusí sa báť o stratu pracovného pomeru. Vzhľadom na momentálnu situáciu na pracovnom trhu sa nemôže vystaviť neistote v práci, keby si našla nové zamestnanie, zrejme by musela absolvovať aj skúšobnú dobu, pracovný pomer by bol na začiatku uzatvorený na určitú dobu a nikto by jej nevedel zaručiť ďalšie predĺženie. V takom prípade by nemala istý ani zárobok. Navrhuje rozhodnutie vo výrokoch II. a III. zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

9. Kolízny opatrovník k odvolaniu sa vyjadril, že navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť v celom rozsahu.

10. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že s ním nesúhlasí a považuje ho za nedôvodné a tvrdenia matky sú zavádzajúce a nepravdivé. Práve naopak, súhlasí s názorom súdu, že matka môže vzhľadom na svoju kvalifikáciu, vek a pracovné skúsenosti dosahovať oveľa vyšší zárobok, ako deklaruje. Zdôraznil, že matkin čistý mesačný príjem je výrazne vyšší. U svojho zamestnávateľa pracuje už dlhší čas, takže je už dostatočne zaučená aj na prácu, ktorú vykonáva. Navyše z pracovných ponúk nachádzajúcich sa v spise vyplýva, že vyššie zárobkové možnosti matky sú dané nielen subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku zároveň správne poukázal na princíp potenciality a vzhľadom na uvedené dospel k správnejmu záveru, že argumentácia matky, že v príjmoch rodičov sú výrazné rozdiely, neobstojí. V odvolaní matka pri svojom výpočte vychádza z príjmu 602,57 €, avšak ako vyplýva, jej príjem je v skutočnosti výrazne vyšší (resp. mohol by byť vyšší). Po odrátaní výdavkov otca tak, ako ich uvádza vo svojom odvolaní matka, od príjmu otca, totiž otcovi zostáva suma len cca 350 € (a v tomto výpočte nie sú uvedené ďalšie výdavky otca, ako napríklad výdavky na stravu, výdavky na maloletého, ktoré otec hradí a podobne). Pritom matka uvádza, že jej zostáva po odrátaní výdavkov (od nereálneho príjmu 600 €) suma 310 €, t.j. takmer totožná suma ako otcovi. Taktiež napriek striedavej osobnej starostlivosti matka aj naďalej bude poberateľom daňového bonusu a rodinného prídavku na maloleté dieťa, ktoré nezapočítala do svojho príjmu. Preto neobstojí tvrdenie matky uvedené v jej odvolaní, že rozdiel po

odpočítaní výdavkov od príjmov je 90 €. V tejto súvislosti poukázal, že od rozhodnutia súdu prvej inštancie trávi s maloletým väčšinu času on, a to aj počas doby, v ktorej by mal byť maloletý s matkou. Od 24.03.2020 do 30.03.2020 bol otec s maloletým na OČR a následne od 31.03.2020 je maloletý u otca okrem nepárneho kalendárneho týždňa aj v dopoludňajších hodinách párneho kalendárneho týždňa, kedy je matka v práci. V tomto čase je teda maloletý v otcovej domácnosti, kde sa s pomocou otca učí prostredníctvom internetu. V tomto čase otec musí zabezpečiť stravu pre maloletého. Okrem toho uhrádza aj ďalšie nevyhnutné výdavky na maloletého ako napríklad ošatenie, obuv, vitamíny, probiotiká, lieky, a podobne, čo preukazuje aj komunikácia SMS medzi matkou a otcom. Matkou uvádzaný poplatok za florbalový krúžok sa v súčasnosti neuhrádza a najbližšie obdobie ani uhrádzať nebude. Nesúhlasí s tvrdením matky, že je vhodné, aby všetky opakujúce sa výdavky hradila matka. Maloletý je zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a preto je v súlade s rozhodovacou praxou súdov to, že každý z rodičov bude hradiť výdavky na maloletého počas osobnej starostlivosti z vlastných finančných prostriedkov a opakujúce sa výdavky budú hradiť rodičia každý v jednej polovici s tým, že výživné sa ani jednému z rodičov neurčuje. Tak to aj v súčasnosti je, keďže otec hradí výdavky na maloletého. Pritom ani do budúcnosti nie je dôvodná obava, že by otec neuhrádzal výdavky na maloletého, keď sa vždy riadne staral o to, aby mal maloletý zabezpečené všetko potrebné pre jeho riadny telesný a duševný vývoj. Navrhuje v tejto napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. K vyjadreniu pripojil kópiu SMS správ medzi matkou a otcom.

11. Matka v replike, pokiaľ ide o jej možnosť dosahovať vyšší príjem, poukázala na to, že v súčasnej dobe, keď sa pre šíriacu pandémiu zatvára niekoľko podnikov a je stále čoraz viac ľudí nezamestnaných, je skôr vzácnosť mať prácu. Obrovský risk v tejto dobe je vyjadriť nespokojnosť s prácou voči zamestnávateľovi. A tiež poukázala na tie isté skutočnosti, ako aj v odvolaní. Takisto je presvedčená, že určenie vyživovacej povinnosti otcovi je úplne v súlade so záujmami maloletého, pretože bez určenia tejto vyživovacej povinnosti by nedokázala plnohodnotne zabezpečiť potreby maloletého. Požadované výživné je primerané uvedeným možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom rodičov. Opätovne zdôraznila, že sa jej zdá riešenie, aby opakujúce výdavky platila výlučne ona, v tejto situácii vhodné, nakoľko všetky opakujúce sa výdavky by platila jedna osoba, ktorá by bola za takého výdavky zodpovedná a práve aj toto je skutočnosť, ktorá odôvodňuje potrebu určiť otcovi vyživovaciu povinnosť. S tvrdeniami otca, ktoré vo svojom vyjadrení uvádza, nesúhlasí a opätovne navrhuje, aby odvolací súd rozhodol v súlade s jej podaným odvolacím návrhom.

12. Otec v duplike uviedol, že s právnym názorom matky a tvrdeniami vo vyjadrení nesúhlasí. Pridržiava sa všetkých svojich doterajších tvrdení a vyjadrení. Opätovne zdôrazňuje, že nie je potrebné, aby matka menila svoje súčasné zamestnanie, keďže u svojho súčasného zamestnávateľa zarába podstatne viac, ako ona tvrdí. Samotný súd prvej inštancie sa s touto skutočnosťou správne vysporiadal, keď konštatoval, že vzhľadom k aktuálnym pracovným ponukám, ako aj k tomu, že matka pracuje u svojho zamestnávateľa už dlhší čas, pričom je na prácu, ktorú vykonáva, dostatočne zaučená, môže byť jej mesačný príjem oveľa vyšší ako deklaruje. Pritom samotná matka uvádza, že má vo svojom zamestnaní vytvorenú určitú istú pozíciu a nemusí sa báť o stratu pracovného pomeru. Okrem toho, vzhľadom na aktuálnu spoločenskú situáciu spôsobenú rizikom nákazy koronavírusom a s tým spojenou vyhlásenou mimoriadnou situáciou, je práve on, kto je vystavený obrovskej neistote, keďže na základe Dodatku č. 11 k pracovnej zmluve č. 846 zo dňa 15.05.2020, mu jeho zamestnávateľ skrátil týždenný pracovný čas a znížil jeho základnú mesačnú mzdu o 20 %, čím došlo k výraznej zmene jeho finančných možností a schopností. Zamestnávateľ otca bol navyše nútený uvoľniť z pracovného pomeru veľkú časť svojich zamestnancov a otec si nie je a ani si nemôže byť istý tým, či nepríde ďalšia vlna prepúšťania, v rámci ktorej by mohol prísť o svoje zamestnanie a stály príjem. Taktiež jeho zamestnávateľ dočasne zrušil všetkým zamestnancom, vrátane otca, príspevok na dopravu za dochádzanie do zamestnania a mesačné odmeny výrobných zamestnancov, pričom nie je možné určiť, dokedy budú uvedené zmeny v platnosti. Z uvedených skutočností vyplýva, že došlo k výraznému zníženiu otcovho mesačného príjmu na dobu neurčitú. Opätovne poukazuje na to, že suma zostávajúca matke po odrátaní všetkých jej výdavkov od ňou deklarovaného príjmu, je takmer totožná ako suma, ktorá zostáva otcovi. Vzhľadom k tomu, že počas doby, počas ktorej je maloletý u neho, uhrádza na maloletého všetky náklady, vyjadruje dôvodnú obavu z toho, že by sa mohol určením vyživovacej povinnosti dostať do nevýhodného postavenia, keďže by sa mu podstatne znížila suma, ktorá mu zostáva po odrátaní všetkých jeho výdavkov. K narušeniu finančnej rovnováhy oboch výchovných prostredí by došlo práve vtedy, keď by mu

súd určil povinnosť prispievať na výživu maloletého H.. Vzhľadom na uvedené, tvrdenia matky neobstoja. Navrhuje rozsudok v tejto časti ako vecne správny potvrdiť.

13. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (v zmysle § 34 Civilného sporového poriadku v spojení s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku) po zistení, že odvolanie podali včas účastníci konania proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal rozhodnutie v rozsahu § 65, § 66 a § 67 CMP a napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom, prejednávanej veci vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

15. Z princípu oficiality vyplýva, že v odvolacom konaní platí zásada neviazanosti odvolacieho súdu rozsahom odvolania vo veciach, ktoré možno začať bez návrhu, ako aj zásada neviazanosti odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi. Odvolací súd teda preskúmava rozhodnutie v celom rozsahu, aj tie výroky, ktoré odvolaním napadnuté neboli. Ide o úplnú apeláciu, pretože súd musí zistiť skutočný stav veci. Preto, aj keď účastníci konania nepodali odvolanie voči výrokom II., IV. a V., odvolací súd preskúmaval rozhodnutie aj v tejto časti.

16. Je nutné konštatovať, že súd prvej inštancie správne schválil rodičovskú dohodu o striedavej osobnej starostlivosti, nakoľko táto je v záujme maloletého H., čo vyplýva i zo záverov znaleckého posudku a sám maloletý H. si takúto striedavú starostlivosť prial.

17. Odvolací súd sa taktiež zhoduje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie v bode 12. a to o tom, že počas striedavej osobnej starostlivosti maloletého výživné neurčil. Nie je možné stotožniť sa s názorom navrhovateľky (matky), že je veľký nepomer medzi jej príjmom a príjmom otca tak, ako to uzavrel súd prvej inštancie, aj s prihliadnutím na to, že matka bude naďalej poberať daňový bonus a rodinný prídavok, tak príjmy rodičov budú prakticky na rovnakej úrovni. Napokon, v rámci odvolacieho konania otec preukázal, že maloletý syn s poukazom na aktuálnu spoločenskú situáciu spôsobenú rizikom nákazy koronavírusom SARS-CoV-2, trávil väčšinu času v jeho domácnosti a to aj v čase, keď podľa rozhodnutia súdu a rodičovskej dohody mal byť u matky. Rovnako predložil listinné dôkazy o tom, že dôvodu pandémie jeho zamestnávateľ Dodatkom č. 11 k pracovnej zmluve mu skrátil týždenný pracovný čas a znížil jeho základnú mesačnú mzdu o 20 %, čím došlo k výraznej zmene jeho finančných možností a schopností a taktiež zamestnávateľ oznámil, že dočasne zrušil všetkým zamestnancom vrátane otca príspevok na dopravu za dochádzanie do zamestnania a mesačné odmeny výrobných zamestnancov, pričom nie je možné určiť, dokedy budú uvedené zmeny v platnosti. Z týchto skutočností vyplýva, že došlo k výraznému zníženiu otcovho mesačného príjmu na dobu neurčitú. Rovnako nie je možné stotožniť sa s názorom matky, že opakované výdavky maloletého by mal hradiť jeden z rodičov, a preto by mala byť určená vyživovacia povinnosť otcovi aj v rámci striedavej osobnej starostlivosti, nakoľko každý z rodičov bude hradiť výdavky maloletého počas osobnej starostlivosti z vlastných finančných prostriedkov a opakujúce sa výdavky budú hradiť rodičia každý v jednej polovici s tým, že výživné sa ani jednému z rodičov z tohto dôvodu neurčí. Ako vyplynulo aj z vykonaného dokazovania, otec si aj v minulosti, aj keď nebol maloletý v striedavej osobnej starostlivosti, mimo výživného plnil povinnosti ohľadne opakujúcich výdavkov, ako napríklad na školské pomôcky.

18. V konaní vznikli trovy štátu z dôvodu vyplatenia nákladov na znalecké dokazovanie v súvislosti s návrhom otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti. Žiaden z účastníkov nenavrhoval vykonanie znaleckého dokazovania, avšak súd prvej inštancie správne postupoval, keď uvedené znalecké dokazovanie nariadil za účelom zistenia skutočného stavu vo veci a či navrhovaná striedavá osobná starostlivosť bude v záujme maloletého, pričom prostredníctvom tohto znaleckého dokazovania mal súd zistený aj názor samotného mal. H.. Keďže znalecké dokazovania bolo nariadené v súvislosti s rozhodovaním o návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti,

správne súd prvej inštancie zaviazal otca k náhrade trov štátu. Okrem toho odvolací súd konštatuje, že pre správnosť tohto postupu svedčia aj lepšie zárobkové pomery otca, ako matky.

19. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP aplikujúc ustanovenie § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia upravujúce konanie súdu starostlivosti o maloleté deti ohľadne trov konania neustanovujú inak. Nejedná sa o prípad upravený v § 53 CMP (určenie rodičovstva a notárske úschovy) a v danom prípade neskúmal okolnosti, na základe ktorých by sa javilo spravodlivé priznať náhradu trov konania (§ 55 CMP), nakoľko si účastníci konania neuplatnili nárok na náhradu trov konania. Preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)